

Bilag til bet. o. lovf. vedr. gensidig administrativ bistand

Svar:

De direkte skatter er i modsætning til de indirekte skatter ikke omfattet af Romtraktaten og dermed heller ikke af EF-samarbejdet.

Samarbejdet med de andre EF-lande foregår derfor ikke som EF-samarbejde, men som bilateralt samarbejde mellem Danmark og de enkelte medlemslande.

Udvalget beder således om en vurdering af et ikke-eksisterende samarbejde, hvilket jeg selvsagt ikke er i stand til at give. Der er af samme grund ikke basis for, at Danmark i EF foretager sig noget over for England og Irland.

Det er min vurdering, at konventionen – også under hensyn til det manglende EF-samarbejde på området – er et forsøg på at komme videre med det internationale samarbejde om inddrivelse af direkte skatter. Jeg finder det beklageligt, hvis for mange lande af den ene eller anden grund ikke ser sig i stand til at gennemføre konventionen og dermed blokerer for et velment initiativ på området.

Spørgsmål 37:

Ad svar på spørgsmål 19 og 20 (bilag 17)

Mener ministeren, at det er tænkeligt, at vi om nogle år har et EF med fælles valuta og møntfod, men således at offentlige krav f.eks. på skatter og afgifter ikke kan inddrives i dele af dette fælles økonomiske område?

Svar:

Der er ikke nødvendigvis nogen sammenhæng mellem indførelse af fælles valuta og møntfod og medlemslandenes regler om gennemførelse af udenlandske krav, herunder skattekrav.

En forpligtelse for medlemslandene til inddrivelse af direkte skatter i lighed med, hvad der gælder for told og moms, kunne tænkes gennemført, hvis området for direkte skatter blev inddraget under EF's kompetence. Der har dog ikke – heller ikke under forhandlingerne om den økonomiske og monetære union – været fremsat forslag herom.

Det er min vurdering, at den voksende integration i EF i sig selv vil føre til øget behov for samarbejde mellem medlemslandenes myndigheder også om inddrivelse af skattekrav.

Så længe nogle medlemslande imidlertid ikke ser sig i stand til at indgå et sådant samar-

bejde, ser jeg ingen muligheder – heller ikke i den økonomiske og monetære union – for at tvinge dem hertil.

Spørgsmål 41:

I forlængelse af svar på spørgsmål 32 bedes ministeren oplyse, i hvilket omfang det er af betydning for konventionens internationale ratificering, at nogle få »foregangslande« under-skriver konventionen »på et tidspunkt, hvor den ikke er underskrevet af så mange lande og dermed endnu ikke er af så stor betydning«.

Svar:

Jeg nævnte i svaret på spørgsmål 32, at Europarådets og OECD's bistandskonvention vil give bedre muligheder for samarbejde mellem skattemyndighederne i forskellige lande i forhold til de gældende bistandsbestemmelser i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Det er imidlertid afgørende, at så mange lande som muligt deltager i samarbejdet, idet konventionen herved får størst betydning.

Jeg tilføjede så i svaret, at det i denne forbindelse er vigtigt, at nogle lande tager initiativet og underskriver konventionen på et tidspunkt, hvor den ikke er underskrevet af så mange lande og derfor endnu ikke af så stor betydning.

Hermed mente jeg, at konventionen aldrig træder i kraft, hvis alle lande venter med at tiltræde konventionen, indtil den omfatter mange lande og dermed har stor betydning. Nogle lande bør derfor tage initiativet og underskrive konventionen hurtigst muligt, selv om den endnu ikke omfatter så mange lande og dermed alene har betydning i samarbejdet mellem disse lande.

Når konventionen først viser sin betydning i praksis i samarbejdet mellem de lande, der er omfattet, vil flere lande deltage.

Spørgsmål 42:

I forlængelse af ovenstående spørgsmål bedes ministeren oplyse, hvorledes det er til fordel for Danmark at være blandt de første til at ratificere konventionen.

Svar:

Der er ikke nogen selvstændig fordel for Danmark ved at være blandt de første til at ratificere konventionen.